тріы хорекы змея, думали тѣ и сторили да са върнѫтъ. Ама Келчо излѣгалъ и рѫкълъ имъ чякайте азъ могѫ да са покачѫ и наемалъ са да влѣза. И тъй зелъ колчетата, та забивалъ и са качилъ нагорѣ, забивалъ и са качилъ, додѣ останѣло колкото единъ челвѣшкий бой до прозорчето. И ето за са измѫкнѫлъ презъ прозорецъ-тъ единъ змей голѣмъ колкото една дърта ламя, спущдва са връхъ Келча, и той дръжъ, Келчо дръжъ, борили са и слѣзвали, борили са и слѣзвали, Келчо съ една рѫка са държялъ о колчетата та и слѣзвалъ, а съ другата са борялъ и немогалъ да надвилѣе на змея ама като слѣгалъ долу уловилъ го съ двѣ рѫцѣ търтилъ го и го затрилъ. и казалъ на дружината си, хѫ сега вы да растребите трупъ-тъ му отъ тука а пакъ азъ ща са кача пакъ, че да видимъ тука ли сѫ и други тѣ.

И тъй, той зелъ да са качи пакъ, и тамамъ дошелъ на прѣдишното мѣсто, че като изкочи пакъ други змей по лютъ отъ онзи, уловятъ са и съ него, той дръжъ, Келчо дръжъ, борили са и слѣзвали като по напрѣдъ, и като слѣзли долу, борили са още толкозъ и Келчо пакъ навилъ, ама са уморилъ и сѣднѫлъ да си почине, а че рѫкалъ на дружината си: Ха че тозъ былъ по якъ бе.